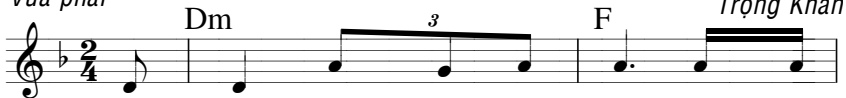

VẮNG MẸ XA CHA

Vừa phải

1. Một ngày cha mẹ đi xa trong căn
2. Chạnh lòng thương một người rưng; thương thay
3. Mẹ là mái nhà cho con, nhưng cha

1. nhà lạnh vắng, cô liêu. Từng chiều con ngồi ngầy
2. một mùa đã trôi qua vì nhìn căn nhà của
3. là đèn sáng trong đêm. Từng ngày cha mẹ nuôi

1. thơ, con mong chờ cha mẹ đấy thôi. Một
2. ta cha không còn, bóng mẹ cũng xa. Một
3. con, ờn cao đầy con nào dám quên. Mẹ

Dm Bb Gm

1. ngày cha mẹ đi xa, con vất vả lo toan sớm
2. mùa đông ở trong tôi sương vẫn nhỏ từng giọt xót
3. là mái nhà cho con khi giá lạnh con nường nấu

Am C Gm

1. hôm. Cuộc đời không người tựa nường, con thấy
2. xa. Giật mình nhớ lại ngày qua cha với
3. thân. Rồi từng bước đường con đi cha dất

A7 Dm

1. cần cha mẹ rất nhiều.
2. mẹ đã xa mấy mùa.
3. dìu gọn qua tháng ngày.

Bb F

ĐK: Con ngồi con khóc vì vắng mẹ xa cha. Nỗi lòng héo

Dm A Dm

hắt tiếng ca sầu khôn nguôi. Con ngồi con

Bb F

khóc nhưng nỗi buồn không trôi; có một lần

Am Dm

thôi trong con lệ tuôn rơi.